

PESNICI O POEZIJI

Početak ovogodišnje jesenje književne sezone obeležavaju dve pesničke zbirke koje su se istovremeno pojavile u knjižarskim izložbama. Oba autora su pripadnici posleratne pesničke generacije i obojica su približno pre jedne decenije počeli da objavljaju u literarnim revijama. To su pesnici Kajetan Kovčič sa zbirkom *Korenina vetrata* ("Korenini vetrata") i Dane Zajec sa zbirkom *Jezik iz zemlje*. Obe knjige izdala je Cankarjeva založba iz Ljubljane; još i ovo — Kovčevu je opremio Jože Erumen, Zajecu Drago Tršar.

Pesnike smo zamolili da nam odgovore na nekoliko pitanja:

*Šta mislite o stanju i težnji-
ma savremene slovenačke poezi-
je?*

KOVIČ: Čini mi se da je za savremenu slovenačku poeziju najkarakterističnije to da u njoj nema nekog većeg jedinstvenog toka, nego možemo govoriti samo o više ili manje izrazitim pojedincima. Stil posleratne lirike određuje još uvek bliza ili dalja tradicija, u poslednje vreme naročito eksprezionalizam i nadrealizam. Ti uticaji su, naravno, pre svega formalni; sa idejama nekadasnja strujanja nemaju dodirnih tačaka, i u delu mlađe lirike vode u izraziti formalizam. Sto se tiče idejnosti, posleratna lirika je — ili je sve do nedavno bila — jedinstvenija nego današnja, stilski svakako novija, izvornija. Ipak, mislim da je to često izazito poezija prelaznog perioda. Do kraja novi rezultati, naročito na formalnom području, priješće možda tek budućim generacijama. Ova konstatacija nije mnogo optimistička, ali je zasnovana na činjenici da je u većini naša savremena poezija negatorska. Poesija budućnosti mora ponovo da nađe pozitivnu vezu sa životom. Moraće da se otrese kako „osećajnost“ tako i „razumstvo“ i da nade put ka osećanju i misli. Nije nemoguće da će se tako približiti velikim klasičnim uzorima antike i renesanse.

*Razume li publike jezik sa-
vremene poezije, odnosno: da li
slovenačka poezija nastoji da go-
vori tako da je čitalac najtač-
nije razume?*

KOVIČ: Razumljivo je, po na-
vici, ono o čemu smo učili u školi. Sa te tačke savremena poezija, po navici, nije razumljiva. Savremena poezija — kao i savremeni život — uopšte — komplikovanja je, izražava se komplikovanjem aparatom da bi posredovala komplikovanju du-
ševna stanja savremenog čoveka i njegovu sudbinu. Hoće da opšti sa svetom, jer ga u celini oseća kao svoju domovinu, stvara simbole i poređenja koji su često vrlo konkretni, mada se možda prosečnom, „činovničkom“ čitaocu čine apstrakti. Situacija je naime upravo obrnuta: pesnik se trudi da svoju misao i svoje osećanje što tačnije posreduje, a lenji (duhovno lenji) čitalac se baš toj tačnosti najviše opire, hoće opte-
misli, optužiti osećanja, koja već poznaje i nije mu potrebno da se sa njihovim otkrivanjem tek muči. Hoće da doživi poznate doživljaje, a ne nove. Pesnikova dužnost je da mu nametne nove doživljaje — jer ako toga nema, pesnici nam nisu potrebni, mo-
žemo biti zadovoljni i pevacima.

*Možemo li da kažemo da poe-
zija, pre svega slovenačka, nije
izgubila svoj značaj i društvenu
ulogu? Da li se njeni moći i mi-
stici iskazuju u novim oblicima?*

Petar MAZEV. — Rodjen je u Kavadaru 10. II 1927. Akademiju za likovne umetnosti završio je u Beogradu. Prvi put izlagao 1953. Izlagao na kolektivnim izložbama u zemlji sa DLUM-om, sa grupom *Mugri*, na izložbama Saveza likovnih umetnika Jugoslavije i na drugim. Učestvovao na izložbama jugoslovenske grafike u inostranstvu i jugo-
slovenskog slikarstva u Miljanu 1957. Izlagao na I medite-
ranskom bijenalu u Aleksandriji 1955. Dobio nagradu Sapiro na izložbi Francusko mlado slikarstvo, gde je izlagao kao gost 1959. Oktobarsku nagradu NR Makedonije dobio 1960.

Getulio ALVIANI. — Rodjen je 1938. godine u Udinama, gde je i završio umetničke studije. 1956. i 1957. godine pre-
bivao je u Veneciji, sada živi i radi u Udinama i Miljanu. Februara ove godine izlagao je samostalno u Miljanu, a u septembru imao je izložbu u Maloj galeriji u Ljubljani, 14. XII otvara izložbu u salonom Trbine mladih u Novom Sadu.

*Šta mislite o savremenoj slo-
venačkoj lirici?*

ZAJC: Savremena slovenačka poezija stvorila je izraz koji je potreban za iskazivanje sveta i doživljavanje današnjeg čoveka. U svojim najboljim ostvarenjima je i iskazivala svet tog čoveka, a u slabim prelazi u maniri i ispodovanje privatnih pesničkih stvari, u romantično veličanje prirode i onoga što je razvoj sveta u kome živimo osudio na odumiranje.

Kakav je po vašem mišljenju zadatak poezije u savremenom životu, posebno u našem društu? Šta želite svojim pesmama pre svega da kažete?

ZAJC: Rad savremene poezije je obesacenjen. U većini slu-
čajeva čovek ima nelican, ne-
stvaralački odnos prema radu. Obavlja ga zato da bi stekao

životne potrepštine, zato da sti-
če, da trguje svojim radom. Ve-
ćina savremenih ljudi ne ocenjuje svoje akcije po vlastitim moraličnim normama, nego su te ak-
cije posledica kretanja i volje predmeta, čiji robovi su savre-
meni ljudi, pošto su ih stekli. I tom čoveku poezija nije potrebna jer nema više naviku da pogle-
da sebi i istini u oči, pun je ob-
mana koje je sam izmislio,
beznačajnih ali za njega važnih
jer u životu uvek bira lakši,
opšitiji put. Nije, dakle, kriticu-
da načinje poezije ako se o njoj govoriti da je nerazumljiva itd.
Već je možda za to kriva ne-
osvescenost savremenog čoveka i ona stvara konflikt između njega i umetnosti koju on ocenjuje sa visine. Verovatno da baš jaz između publike i poezije izražava istinu o današnjem čoveku, po-
kazuju njegovu neosvescenost i nemogućnost da pogleda sam u sebe. Poesija je najosjetljivija umetnost, zato mora da traži ona područja čovekovog duha koja su bitna za našu vreme. Mor-
ača govoriti o osećanju onog života koji je preveo, o istini i laži života, pre svega o tome. Bez kompromisa, lakrdijašenja i ko-
ketiranja bilo s kim. Svojim pesmama želim da govorim pre svega o odnosima među ljudima, o posledicama tih odnosima, o od-
nosima sa samim sobom, jer mislim da sam i sam pod od-
nosom sebe sa ljudima.

*Koju su to, po vašem mišlje-
nju, elementi u savremenoj slo-
venačkoj poeziji, što otvaraju
put u društvenu angažovanost
poezije i pesnika?*

ZAJC: Angažovanja može da bude danas samo moderna poe-
zija; pri tom ne mislim na mo-
derničku, nego na poeziju koja je postala takva kakva je zlog promena u duhovnosti savremenog čoveka koji nisu ni laci ni jednostavnici. A verujem i u budućnost tog čoveka u buduć-
nosti koja će biti skladnija od sadašnjice i u kojoj će se će-
ponovo morati da sreće sam sa sobom. Svojom poezijom želim da mi pomognem da u sebi
otkrije to buduće — ili već
sadašnje — mogućnosti.

Vet.
Intervju koji ovde u celini publikujemo, objavljen je u ljubljanskom dnevnom listu „Delo“, u broju od 15. X 1961.

ISPRAVKE

U prošlom broju zapušena su sledeće kritikone greške: na strani 15, u drugom stupcu, između 24. i 23. reda odzodo ispušten je tekst koji glasi: „apoteatarski predstavne odnose“ na stranu 16, prvi stupac, u 2. red dolje, umesto da treba da stoji i na istoj strani, u pesmi Moja pesma, u 17. stihu umesto vetrognast treba da stoji vetrognjasti.

OBAVEŠTENJE

Od ovog broja pojedini prime-
rak našeg lista staje 50 dinara.
Preplata na deset brojeva izno-
si 500 dinara.

Molimo preplatnike da na po-
lednjim uplatnicama obavezno naznače da se uplaćeni novac od-
nosni na „Polja“.

IZBOR IZ LISTOVA I ČASOPISA

NAŠE INTELEKTUALNE I MORALNE RELACIJE PREMA REVOLUCIJI

Dobrica COSIĆ: ... Revolucija je u sužutni religiozno sekantske moralistike, jedne antimaterijalistike, antimarksističke premise o čovekovoj društvenoj svesti. Revolucionarno je, mislim, prevazilaženje tog kompleksa superiornosti koji je često samo fiktivna i iluzorna kompenzacija. Revolucionarno je, mislim, humaniziranje odnosa revolucionara pojedinac — kolektiv, masa, narod, oslobodjivanje ljudskih odnosa hipokrizije i lažnog avangardizma, približavanje ljudske realnosti idealima, demitologiziranje ideala i protagonisti, i, na istinama ujedinjavati ljudi u akciju za neprestano progresivno menjanje sveta. Iz razumljivih istorijskih razloga u našem političkom mentalitetu ovo manifestovanje kompleksa političke superiornosti i nepriskosnovenosti nije nikako pogodno slabunjavaju književnosti i misli i malo angažovanosti... Društveni studij odnoša od svoje savremenečnosti često je demoralizatorstvo; a negovanje revolucionarne kritičnosti prema sebi i svetu je ostvarivanje stvaralačke kondicije našeg društva. Podučavanje vrlinama je najne-
vajniji posao književnosti; ali je nezainteresovanost za društveno bice i društvene probleme čovekove put njenje dezagregacije...

Ako su se komunistički ideali prividno uđajili čoveku današnjice, naročito zbog nekih izniveravanja od strane protagonista, ona su postali neophodniji našoj viziji ljudske budućnosti. Ovaj svet je krac smrću i nezavestnosti. Nihilistička negacija samo ga ovekovećuje, jer nas lišava izbora perspektiva i smisla akcija. Komunistička negacija ove stvarnosti, zove nas u stvaralačtvost. Komunistički ideali su idealni koji nose životnu viziju čovečanstvu i svede da ne prestane da veruje u preobražavajućaku moć čovekovog paklenog, moćnog uzbudljivog sveta.

Danas kada buržoazija komunizam proglašava sinonimom ropstva i bede, a Lenjinovi sledbenici brane ga parolama, tehnokratskim konceptima i hoće da ga identifikuju sa sansouglom, uvek relativno snabdevnom, danas kada su komunistički ideali na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako izgubimo taj zanos, uprosim svemu, porazima i prividim ljudske sreće, izgubimo najznačajniji vid našeg društvenog i moralnog prisustva u budućnosti. Proroštvo, naravno, nije investicija u budućnost: propaganda još manje. Opređeljujemo se da revolucionarno negiraju postojeće realnosti. Raj ne znamo šta je, u raj ne verujemo, raj ne želimo ljudima. Borba za komunizam nije pravljene aniz-kartistički idealni na ovom svetu toliko teško ostvarili, a savremeni život i savremena civilizacija postavlja nove probleme, traži nove i druge negacije i rešenja svežije i inspirativne vizije od vizija iz 1948., čovečnije je više no ikad da se borimo za komunizam. Ako